

A BIZTONSÁGTECHNIKA HELYZETE, A TÖRVÉNYMÓDOSÍTÁS HATÁSA, AKTUÁLIS FELADATOK

A magánbiztonság létrejötte egyidős a rendszerváltással, bár ezt sem akkor, sem most nem definiáltuk egyértelműen. Akkoriban kezdődött el az állami gondoskodás fellazulása, fokozatosan csökkent az állami szerepvállalás a magánvagyon őrzésében, védelmében. Felismerték, hogy a magánvagyon védelmét legjobb az érdekelt felekre bízni, megfelelő szabályozottság keretén belül. Ennek szellemében kerültek megalkotásra a jogszabályok, és jutottunk el az első vagyonvédelmi törvényig. E törvény előkészítése viszonylag széles kör bevonásával készült, szakmai konferencia fő kérdéskörként is szerepelt. A törvény célja a vagyonvédelem területének szabályozása, a nem kívánatos jelenségek kiszűrése, illetve szankcionálása. A jogalkotó akkor úgy ítélte meg, hogy e kritériumok megvalósulása érdekében szükséges életre hívni a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarát. A szervezési tevékenység végül eredményre vezetett, és létrejött egy új ágazati kamarai testület. A második vagyonvédelmi törvényt, a korszerűsítés, az úgy mondott gyermekbetegségek kiküszöbölésének szándéka inspirálta. Azonban nem sikerült a kitűzött célt elérni, helyette mesterségesen generált kérdésekkel szétbombázták a jobbító akaratot. Így lett olyan amilyen, azért az előrelépés halvány jelei felcsillantak a sorok között. Elérkeztünk a sorban „harmadik” törvényhez, mely 2012. január 01-től meghatározza valamennyi vagyonvédelemmel foglalkozó ember munkáját, lehetőségeit. A törvény sarkalatos pontja, hogy nem teszi kötelezővé a szakmai kamarában való tagságot. Talán a fő problémánk e törvénymódosítással, hogy nem látszik egyértelműen a törvényalkotó szándéka. Ha volt is, az nem jutott el a kamara széles rétegeihez. Miért probléma ez, tehetjük fel a kérdést, s rögtön egyértelmű válasszal tudunk rá felelni. Azért mert a megalakulás óta küszködik a kamara a kommunikációs probléma kezelésével. A kommunikációs csatornák nem megfelelően működnek, mind belső, mind külső vonatkozásban. A tagok közötti információcsere fő problémaköre, hogy a vezetés nem kap elég információt a tagoktól, és a tagokhoz nem jut el a kamara vezetésétől a mindennapi életünket meghatározó, vezetés munkáját reprezentáló információ. A Hírmondó tájékoztató lappal kapcsolatos nem reprezentatív felmérés alapján nyert információ szerint:

- Olvasás nélkül kidobja a megkérdezettek 50%-a
- Csak átlapozza a megkérdezettek 25%-a
- A lap valamennyi cikkét átnézi, beleolvas 10%-a
- Nem kapja meg 5-8%-a
- Rendszeresen elolvassa 7-10%-a

Arra a kérdésre, hogy akkor honnan szerez tudomást a kamara munkájáról, a szakma érdekében végzett vezetőségi munkáról, a tagok érdekében tett intézkedésekről, kezdeményezésekről, nem tudtak megfelelő választ adni. Ebből az a következtetés vonható le, hogy kritika nélkül elfogadják a média egyes szereplőinek híreit, illetve szóbeszédként

terjedő „megbízható” információkat. Erre az alapra interferálódott egyes körök, személyek a SzVMSzK-t jogosan, vagy jogtalanul ért bírálatai, ellenlépései. Kölcsönösen erősítve a negatív megítélést eljutottunk a törvény módosításáig, s ezek után nem csodálkozhatunk, hogy a kamara „létrehozható” és nem „kötelező” kategóriába került.

Ennek következtében nincs más választása a Személy-, Vagyonvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamarának, mint a jövő megtervezése, szakmai értékek átmentése az új életkörülmények szerint.

Elsődleges feladat a kamara munkájának értékelése, lényegre törő SWOT-analízis készítése, a hiányosságok objektív feltárása, az értékek elemzése. Hangsúlyozni szükséges, hogy napjainkra meghatározó értéket teremtettünk a magánbiztonsági ágazatban. A felsorolás nem teljes körű, azonban híven tükrözi munkánk sokrétűségét.

- A tagokról adatbázis üzemeltetése, kamarai tagdíjbefizetések, tagsági viszony.
- A tagok részére ingyenes jogsegély szolgálat biztosítása.
- A magánbiztonsági ágazat érdekeinek képviselete.
- Az érvényes kamarai tagsággal rendelkezők részére baleset és életbiztosítás
- Segély a rászorultaknak, szolgálat közben sérülést szenvedett tagoknak, illetve a szolgálat közben elhunytak hozzátartozóinak.
- Jutalom a szolgálat közbeni esemény során példásan helytálló tagoknak.

Az elemző munka szerves része kell, hogy legyen a tagság véleményének megismerése. Ennek során megismerhetjük a tagjaink elképzelését a jövőt illetően, a helytelen szubjektív megítéléseket megpróbálhatjuk helyes irányba terelni. Példaként említhetném beszélgetés során egy vagyonőrt: „mit ad a kamara, csak a pénzt szedi be” és amikor megkérdeztem tud-e a baleset és életbiztosításról, üdülési lehetőségről, jogsegély szolgálatról nemleges volt a válasz. Kamarai tájékoztató újságot olvasás nélkül dobja a kukába. Mit várhatunk ettől a tagunktól, ha helyes és őszinte kommunikációkkal nem győzzük meg, s nem próbáljuk pozitív irányba kimotozni bebábozódott jelenéből.

Vajon túléli-e ezt a megpróbáltatást a magánbiztonsági ágazat, vagy széthull elemeire? Egyértelmű választ nem tudunk adni, azonban világossá kell tenni, hogyha személyeskedő, egyéni érdekeket előtérbe helyező, rosszindulatú megnyilvánulásokkal tarkítjuk munkánkat, akkor biztosak lehetünk a megrázó erejű lemorzsolódásban. Azonban ha megfogalmazzuk a társadalmi szükségszerűséget, erre építve a jövőképet, akkor megfelelő alappal rendelkezünk a munkánk folytatásához.

A Kamara munkája során egy-egy területen kiemelkedő eredményeket ért el. Ilyen például a tudományos munkássága, ahol szakmai körökben is elismerést szerzett. A „bevásárló központok robbantás elleni védelme” tanulmány és oktatófilm elkészítése és beemelése a vagyonőrök képzésébe meghatározó jelentőségű. Aktuális probléma került feldolgozásra amikor „kórházak biztonsága” témakörben kutatási és tanulmánykészítési feladatokra egy munkabizottság alakult bevonva a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Bolyai János Katonai Műszaki Karának tanárait és hallgatóit. Kiemelkedő a tudományos munkabizottság azon törekvése, hogy a magánbiztonsági ágazathoz kapcsolódó szakértői tevékenységre kidolgozott irányelveket, lehetővé téve ezen a területen a rendezett, szabályszerű szakmai munkát. Nem teljes körű felsoroláshoz hozzá tartozik még a lövedék álló mellények minősítési követelményének kutatása, a vagyonőrök lökiképzési

követelményrendszerének kidolgozása, és a különböző szakmai konferenciákon aktív részvétel.

A másik kiemelten fontos az oktatás területe, mely az OKJ-s képzéstől a doktori képzésig terjed. Az OKJ rendszerének kidolgozása során a SzVMSzK oktatási bizottsága, kamarai vezetők és oktatással foglalkozó kamarai tagok minden erejüket bevetették, hogy megfelelő képzési szintek alakuljanak ki, a magánbiztonság önálló regisztrációs számmal, megfelelő elágazási, ráépülési lehetőséggel rendelkezzen. Napjainkra a tananyag egyes részei elavultak, képzés során észlelt gyengeségek orvoslásra szorulnak, összességében megérett a módosításra. Joggal, és aggódva feltehetjük a kérdést, hogy ki fogja ezt szakmai tudásával segíteni? Önjelölt szakértő, vagy saját megkérdőjelezhető oktatási tapasztalatát fitogtató funkcionárius? Egyértelmű, hogy itt van a szakmai kamara megkérdőjelezhetetlen szerepe, hisz tapasztalata, munka világához kapcsolódó tevékenysége értékes információt rejt, amit a képzés fejlesztése során tudunk hasznosítani. És lám a jogalkotó ekkor gyengíti, próbálja háttérbe szorítani tevékenységét. A másik terület a felsőoktatás, ahol kimagasló eredményeket ért el a kamara. Létrejött Magyarországon a biztonságtechnikai mérnökképzés, mely Európában egyedülálló, magánbiztonsági ágazat számára képez embereket. A kezdeti lépések után az MSc képzési szint létrehozásakor a SzVMSzK oktatási bizottsága, tudományos bizottsága, és vagyoni védelmi vállalkozások is részt vettek az előkészítő tevékenységben. Amikor nagyobb hangsúlyt kap a kompetencia alapú képzés, a munka világára való felkészítés, mind szakmailag, mind személyiségben, akkor ez a szakmai tevékenység kiemelkedő jelentőségű. Sajnos kommunikációs hiányosságok miatt nem kapott elég támogatottságot, hogy Magyarországon a Bolognai típusú képzési rendszerben az MSc képzési szinten elsőként akkreditált képzés a biztonságtechnikai mérnök szak volt.

Összességében megállapíthatjuk, hogy a törvényi változás minden hatását előre nem tudjuk modellezni. A kiszámíthatatlan nem könnyíti meg munkánkat, a tagoktól kezdve a választott vezetőkön át az alkalmazottakig beleértve. Áldozatkész, társadalmi elvárásoknak megfelelő magánbiztonsági hivatás gyakorlása a célunk.